

Propozycje oczekiwanych osiągnięć uczniów po realizacji poszczególnych działów programowych

Dział	Przewidywane osiągnięcia ucznia
1. Stereometria	- znajomość różnego wzajemnego położenia prostych w przestrzeni - znajomość różnego wzajemnego położenia prostej i płaszczyzny - znajomość różnego wzajemnego położenia dwóch płaszczyzn - umiejętność wyznaczania kąta między prostymi w przestrzeni - umiejętność wyznaczania kąta między prostą a płaszczyzną - umiejętność wyznaczania kąta między dwiema płaszczyznami (kąta dwuściennego) - znajomość klasyfikacji wielościanów - umiejętność rozróżniania ostrosłupów i graniastosłupów - znajomość walca, stożka, kuli i sfery - znajomość przekrojów brył płaszczyznami - znajomość siatek ostrosłupów, graniastosłupów, walca i stożka - umiejętność budowania modeli brył - znajomość wzorów na pole powierzchni i objętość graniastosłupów, ostrosłupów i brył obrotowych - umiejętność obliczania pól powierzchni i objętości graniastosłupów, ostrosłupów i brył obrotowych - umiejętność stosowania trygonometrii do wyznaczania wielkości miarowych brył i obliczania ich pól powierzchni i objętości - umiejętność praktycznego zastosowania wiadomości ze stereometrii
2. Funkcje wykładnicze i logarytmiczne	- znajomość potęg i praw działań na potęgach - umiejętność wykonywania działań na potęgach - znajomość określenia i własności logarytmu liczby - znajomość określenia i własności funkcji wykładniczej i logarytmicznej - umiejętność szkicowania wykresów funkcji wykładniczej i logarytmicznej oraz ich przekształceń - umiejętność odczytywania z wykresu własności funkcji wykładniczej i logarytmicznej - umiejętność określania dziedziny funkcji logarytmicznej - umiejętność rozwiązywania równań i nierówności wykładniczych i logarytmicznych oraz ich układów - umiejętność zastosowania logarytmów w życiu codziennym
3. Kombinatoryka	- znajomość pojęć: permutacja bez powtórzeń i z powtórzeniami, kombinacja oraz wariacja bez powtórzeń i z powtórzeniami – wraz ze wzorami na ich liczbę - umiejętność rozpoznawania różnic w zastosowaniu ww. pojęć kombinatorycznych (np. kombinacji i wariacji bez powtórzeń) - umiejętność zastosowania pojęć kombinatorycznych do rozwiązywania zadań - umiejętność praktycznego zastosowania kombinatoryki
4. Rachunek prawdopodobieństwa	- znajomość pojęć probabilistycznych: doświadczenie losowe, zdarzenie elementarne, przestrzeń zdarzeń elementarnych i zdarzenie losowe - rozumienie pojęć: częstość i prawdopodobieństwo zdarzenia - znajomość klasycznej definicji prawdopodobieństwa - umiejętność zastosowania kombinatoryki do obliczania prawdopodobieństwa za pomocą klasycznej definicji prawdopodobieństwa lub za pomocą drzew - znajomość aksjomatycznej definicji prawdopodobieństwa - znajomość podstawowych własności prawdopodobieństwa - umiejętność zastosowania własności prawdopodobieństwa do rozwiązywania zadań - znajomość wzoru i rozumienie prawdopodobieństwa warunkowego - umiejętność rozwiązywania zadań z zastosowaniem prawdopodobieństwa warunkowego

Dział	Przewidywane osiągnięcia ucznia
	– znajomość i umiejętność obliczania prawdopodobieństwa całkowitego, również za pomocą drzewa – rozumienie i zastosowanie w zadaniach niezależności zdarzeń – znajomość i umiejętność zastosowania w zadaniach schematu Bernoulliego – umiejętność praktycznego zastosowania rachunku prawdopodobieństwa
5. Ciągłość i pochodna funkcji	– rozumienie pojęcia i znajomość definicji Heinego granicy funkcji w punkcie oraz w nieskończonościach – rozróżnianie właściwej i niewłaściwej granicy funkcji w punkcie i w nieskończoności wraz z geometryczną interpretacją – znajomość jednostronnych granic funkcji w punkcie – znajomość twierdzeń o działaniach arytmetycznych na granicach funkcji – umiejętność obliczania różnych granic funkcji – znajomość pojęcia ciągłości funkcji w punkcie i w zbiorze – umiejętność badania ciągłości funkcji – znajomość własności funkcji ciągłych – znajomość pojęć: przyrost argumentu i przyrost wartości funkcji oraz iloraz różnicowy wraz z ich geometryczną interpretacją – znajomość pojęcia pochodnej funkcji w punkcie oraz jej interpretacji geometrycznej – znajomość fizycznej i ekonomicznej interpretacji ilorazu różnicowego oraz pochodnej funkcji w punkcie – znajomość pojęcia pochodnej jako funkcji oraz wzorów na pochodne i twierdzenie o pochodnych – umiejętność obliczania pochodnej funkcji z definicji na podstawie wzoru – znajomość pojęcia stycznej do wykresu funkcji – umiejętność wyznaczania równania stycznej do wykresu funkcji w danym punkcie – znajomość pojęcia ekstremum funkcji – rozumienie związku monotoniczności funkcji różniczkowalnej i jej ekstremum z pochodną – znajomość warunków koniecznego i wystarczającego na ekstremum funkcji różniczkowalnej – zastosowanie pochodnej funkcji do obliczania ekstremum i wyznaczania przedziałów monotoniczności funkcji różniczkowalnej – znajomość pojęcia najmniejszej i największej wartości funkcji w przedziale domkniętym – rozróżnianie pojęcia ekstremum od pojęcia najmniejszej i największej wartości funkcji – umiejętność wyznaczania najmniejszej i największej wartości funkcji w przedziale domkniętym – stosowanie rachunku pochodnych do badania funkcji i szkicowania ich wykresów – rozumienie sensu zadań optymalizacyjnych – umiejętność zastosowania pochodnej funkcji do rozwiązywania zadań optymalizacyjnych z różnych dziedzin wiedzy i życia

Rozkład materiału i plan wyników

Liczba godzin w tygodniu: 4.

Temat lekcji – zagadnienie	Numer lekcji	Wymagania edukacyjne (P – wymagania podstawowe, PP – wymagania ponadpodstawowe) Uczeń potrafi:
Stereometria (20 godzin)		
Wzajemne położenie prostych i płaszczyzn w przestrzeni	1.	– określić, co wyznacza prostą, a co płaszczyznę (P) – rozróżnić wzajemne położenia prostych w przestrzeni oraz prostej i płaszczyzny (P) – wskazać w otaczającej rzeczywistości różne wzajemne położenie modeli prostych oraz prostej i płaszczyzny (P) – określić kąt dwuścienny (PP), jego miarę (PP) i model w otaczającej przestrzeni (P)
Rzut równoległy na płaszczyznę	2.	– zdefiniować (PP) i podać przykład (P) rzutu równoległego na płaszczyznę – określić rzut prostokątny na płaszczyznę (P) – sformułować (P) i udowodnić (PP) twierdzenia wykorzystujące rzut prostokątny na płaszczyznę – wyznaczać obrazy figur w rzucie równoległym na płaszczyznę (P)
Podstawowe wiadomości o wielościanach	3.	– określić, co to jest wielościan (PP), oraz wskazać (P) jego elementy – rozróżniać podstawowe ostrosłupy i graniastosłupy (P) oraz ich siatki (PP) – budować modele różnych wielościanów (PP) – wykonywać rysunki wielościanów (PP) – podać wielościany foremne (P) i wymienić ich własności (PP) – znać i posługiwać się (P) wzorem Eulera
Graniastosłupy, ich własności, pola powierzchni i objętości	4.	– rozpoznać (P) i określić (PP) graniastosłup prosty, pochyły i prawidłowy – wskazać (P) i określić (PP) wszystkie elementy graniastosłupów – rozwiązywać proste (P) i bardziej złożone (PP) zadania o graniastosłupach
Obliczanie pola powierzchni i objętości graniastosłupów	5.–6.	– podać wzory i obliczyć pole powierzchni oraz objętość graniastosłupa, mając dane wszystkie wielkości (P) – stosować funkcje trygonometryczne do obliczania pola powierzchni i objętości graniastosłupów (PP) – sporządzać odpowiednie rysunki (PP) – sformułować i wykorzystać (PP) zasadę Cavalieriego
Ostrosłupy, ich własności, pola powierzchni i objętości	7.	– rozpoznać (P) i określić (PP) różne rodzaje ostrosłupów – wskazać (P) i określić (PP) wszystkie elementy ostrosłupów – rozwiązywać proste (P) i bardziej złożone (PP) zadania o ostrosłupach
Obliczanie pola powierzchni i objętości ostrosłupów	8.–9.	– podać wzory i obliczyć pole powierzchni i objętość ostrosłupa, mając wszystkie wielkości (P) – stosować funkcje trygonometryczne do obliczania pola powierzchni i objętości ostrosłupów (PP) – sporządzać odpowiednie rysunki (PP)
Przekroje graniastosłupów i ostrosłupów – przykłady i zadania	10.	– określić pojęcie przekroju płaskiego wielościanu (P) – określić, jakim wielokątem jest przekrój danego wielościanu określoną płaszczyzną (PP) – obliczać pole wielokąta, który jest przekrojem danego wielościanu (P) – również z zastosowaniem funkcji trygonometrycznych (PP)
Wielościany foremne i ich własności	11.	– określić (PP) i rozpoznać (P) wielościany foremne – podać własności poszczególnych wielościanów foremnych (PP) – dowodzić twierdzenia o wielościanach foremnych (PP)

Temat lekcji – zagadnienie	Nr lekcji	Wymagania edukacyjne (P – wymagania podstawowe, PP – wymagania ponadpodstawowe) Uczeń potrafi:
Obliczanie pola powierzchni i objętości wielościanów z zastosowaniem trygonometrii	12.–13.	– podać wzory i obliczać pole powierzchni oraz objętość wielościanów, mając dane wszystkie wielkości (P) – stosować funkcje trygonometryczne do obliczania pola powierzchni i objętości wielościanów (PP)
Bryły obrotowe, ich własności, pola powierzchni i objętości	14.	– rozpoznać (P) i określić (PP) podstawowe bryły obrotowe i ich siatki – budować modele brył obrotowych (PP) – wskazać (P) i określić (PP) wszystkie elementy brył obrotowych – rozwiązywać proste (P) i bardziej złożone (PP) zadania o bryłach obrotowych
Obliczanie pola powierzchni i objętości brył obrotowych z zastosowaniem trygonometrii	15.–16.	– podać wzory i obliczyć pole powierzchni oraz objętość brył obrotowych, mając dane wszystkie wielkości (P) – stosować funkcje trygonometryczne do obliczania pola powierzchni i objętości brył obrotowych (PP) – sporządzać odpowiednie rysunki (PP)
Rozwiązywanie zadań praktycznych z zastosowaniem stereometrii	17.–18.	
Praca klasowa i jej omówienie	19.–20.	
Funkcje wykładnicze i logarytmiczne (20 godzin)		
Przypomnienie wiadomości o potęgach i działaniach na nich	21.–22.	– określić pojęcie i własności potęgi oraz pierwiastka arytmetycznego (PP) – wykonywać niezbyt skomplikowane (P) i bardziej złożone (PP) działania na potęgach i pierwiastkach – szacować wartości różnych potęg (PP)
Funkcja wykładnicza – jej wykres i własności	23.	– rozpoznać (P) i określić definicję i własności (PP) funkcji wykładniczej – przekształcać wykresy funkcji wykładniczej (P) i zapisywać wzór funkcji, której wykres otrzymano (PP) – odczytywać własności funkcji wykładniczej z wykresu (P)
Równania wykładnicze – przykłady i ćwiczenia	24.	– rozpoznać równanie wykładnicze (P) – rozwiązać proste (P) i bardziej skomplikowane (PP) równania wykładnicze
Nierówności wykładnicze – przykłady i ćwiczenia	25.–26.	– rozpoznać nierówność wykładniczą (P) – rozwiązać proste (P) i bardziej skomplikowane (PP) nierówności wykładnicze
Rozwiązywanie równań i nierówności wykładniczych	27.–28.	– rozwiązać proste równania i nierówności wykładnicze (P) – rozwiązać równania złożone, różnymi metodami i z wartością bezwzględną równania i nierówności wykładnicze (PP)
Pojęcie i własności logarytmu liczby	29.–30.	– podać związek logarytmowania z potęgowaniem (P) – obliczać logarytmy (P) – określić logarytm dziesiętny i naturalny (P) – wymienić i stosować (P) oraz dowodzić (PP) własności działań na logarytmach

Temat lekcji – zagadnienie	Nr lekcji	Wymagania edukacyjne (P – wymagania podstawowe, PP – wymagania ponadpodstawowe) Uczeń potrafi:
Funkcja logarytmiczna – jej wykres i własności	31.	– rozpoznać (P) i określić definicję oraz własności (PP) funkcji logarytmicznej – wyznaczać dziedzinę funkcji logarytmicznej (P) – przekształcać wykres funkcji logarytmicznej (P) i zapisywać wzór funkcji, której wykres otrzymano (PP) – odczytywać własności funkcji logarytmicznej z wykresu (P)
Równania logarytmiczne – przykłady i ćwiczenia	32.	– rozpoznać równanie logarytmiczne (P) – rozwiązać proste (P) i bardziej skomplikowane (PP) równania logarytmiczne
Nierówności logarytmiczne – przykłady i ćwiczenia	33.	– rozpoznać nierówność logarytmiczną (P) – rozwiązać proste (P) i bardziej skomplikowane nierówności logarytmiczne (PP)
Rozwiązywanie równań i nierówności logarytmicznych	34.–35.	– rozwiązać proste równania i nierówności logarytmiczne (P) – rozwiązać złożone, różnymi metodami i z wartością bezwzględną równania i nierówności logarytmiczne (PP)
Układy równań i nierówności wykładniczych i logarytmicznych	36.–38.	– rozpoznać układ równań i nierówności wykładniczych i logarytmicznych (P) – rozwiązać układ równań i nierówności wykładniczych i logarytmicznych (PP)
Praca klasowa i jej omówienie	39.–40.	
Kombinatoryka (10 godzin)		
Permutacja i jej rodzaje	41.–42.	– określić permutację i jej rodzaje (P) – podać wzór i obliczyć permutację bez powtórzeń (P) i z powtórzeniami (PP) – udowodnić wzory na liczbę permutacji (PP) – zastosować permutacje w zadaniach prostych (P) i bardziej skomplikowanych (PP)
Wariacja i jej rodzaje	43.–44.	– rozpoznać wariację z powtórzeniami i bez powtórzeń (P) – podać (P) i uzasadnić (PP) wzór oraz obliczyć (P) wariację z powtórzeniami i bez powtórzeń – zastosować wariacje w zadaniach prostych (P) i bardziej skomplikowanych (PP)
Pojęcie kombinacji – przykłady i ćwiczenia	45.–46.	– określić kombinację k-elementową zbioru n-elementowego (P) – podać wzór i obliczyć kombinację (P) – zastosować kombinację w zadaniach prostych (P) i bardziej skomplikowanych (PP)
Rozwiązywanie zadań kombinatorycznych	47.–48.	
Praca klasowa i jej omówienie (ewentualnie sprawdzian)	49.–50.	
Rachunek prawdopodobieństwa (25 godzin)		
Doświadczenie losowe i algebra zdarzeń	51.	– określić i podać przykład: doświadczenia losowego, zdarzenia elementarnego, zdarzenia losowego oraz przestrzeni zdarzeń elementarnych (P) – określić i podać przykład sumy, iloczynu i różnicy zdarzeń oraz zdarzenia przeciwnego do danego i zdarzeń wykluczających się (P)

Temat lekcji – zagadnienie	Nr lekcji	Wymagania edukacyjne (P – wymagania podstawowe, PP – wymagania ponadpodstawowe) Uczeń potrafi:
Aksjomatyczna definicja prawdopodobieństwa	52.	– określić częstość zdarzenia losowego (P) – podać aksjomatyczną definicję prawdopodobieństwa (PP) – określić (P) i udowodnić (PP) własności prawdopodobieństwa – rozwiązać proste (P) i bardziej złożone (PP) zadania z zastosowaniem własności prawdopodobieństwa
Własności prawdopodobieństwa	53.–54.	– wskazać sumę, iloczyn i różnicę zdarzeń oraz zdarzenie przeciwne do danego (P) – rozwiązać proste (P) i bardziej złożone (PP) zadania dotyczące algebry zdarzeń losowych
Klasyczna definicja prawdopodobieństwa i jej zastosowanie	55.	– określić częstość zdarzenia losowego (P) – określić i podać wzór na prawdopodobieństwo zdarzenia wg klasycznej definicji prawdopodobieństwa (P) – zastosować klasyczną definicję prawdopodobieństwa do obliczenia prawdopodobieństw zdarzeń (P)
Obliczanie prawdopodobieństw zdarzeń	56.–57.	– określić zbiór zdarzeń elementarnych doświadczenia losowego (P) – zastosować odpowiednie pojęcie kombinatoryczne do obliczania mocy zdarzeń (PP) – wykorzystać klasyczną definicję prawdopodobieństwa do obliczania prawdopodobieństw zdarzeń (P)
Wieloetapowe doświadczenie losowe i jego drzewo	58.–59.	– rozpoznać wieloetapowe doświadczenie losowe i narysować jego drzewo (P) – obliczać prawdopodobieństwo na podstawie drzewa (P)
Prawdopodobieństwo warunkowe i jego zastosowanie	60.–61.	– rozpoznać prawdopodobieństwo warunkowe (P) – podać i zastosować wzór na prawdopodobieństwo warunkowe (P) – rozwiązywać proste (P) i bardziej złożone (PP) zadania z wykorzystaniem prawdopodobieństwa warunkowego
Prawdopodobieństwo całkowite i jego zastosowanie	62.–64.	– sformułować i udowodnić twierdzenie o prawdopodobieństwie całkowitym (PP) – zastosować prawdopodobieństwo całkowite w zadaniach prostych (P) i bardziej złożonych (PP)
Niezależność pary zdarzeń – przykłady i zadania	65.–66.	– określić niezależność i zależność pary zdarzeń (P) – badać niezależność pary zdarzeń (P) – sformułować i udowodnić twierdzenia o niezależności zdarzeń (PP) – rozwiązywać proste (P) i złożone (PP) zadania o niezależności zdarzeń
Niezależność zespolowa zdarzeń – przykłady i zadania	67.–68.	– określić niezależność n zdarzeń dla $n > 2$ (PP) – badać niezależność trójki zdarzeń (PP) – rozwiązywać proste (P) i bardziej złożone (PP) zadania o niezależności zdarzeń
Schemat Bernoullego i jego zastosowanie w zadaniach	69.–71.	– rozróżnić sukces od porażki w n próbach losowych (P) – obliczyć prawdopodobieństwo sukcesu i porażki w n próbach Bernoullego – określić i zastosować w prostych (P) i bardziej złożonych (PP) zadaniach prawdopodobieństwo uzyskania k sukcesów w n próbach Bernoullego (Schemat Bernoullego)
Powtórzenie wiadomości z rachunku prawdopodobieństwa	72.–73.	
Praca klasowa i jej omówienie	74.–75.	

Temat lekcji – zagadnienie	Nr lekcji	Wymagania edukacyjne (P – wymagania podstawowe, PP – wymagania ponadpodstawowe) Uczeń potrafi:
Ciągłość i pochodna funkcji (30 godzin)		
Granica funkcji w punkcie i jej własności	76.	– określić, co to znaczy, że pewna liczba jest granicą funkcji w danym punkcie (P) – sformułować i zastosować twierdzenia o granicy sumy, różnicy, iloczynu i ilorazu funkcji w zadaniach prostych (P) i bardziej złożonych (PP)
Granice jednostronne funkcji w punkcie	77.	– określić prawostronną i lewostronną granicę funkcji w punkcie (P) – obliczać granice jednostronne funkcji (P) – określić związek istnienia granic funkcji w punkcie z granicami jednostronnymi (P)
Granica niewłaściwa funkcji w punkcie	78.	– określić, co to znaczy, że granicą funkcji w punkcie jest $+\infty$ lub $-\infty$ (P) – obliczać granice niewłaściwe funkcji w punkcie (P)
Granice funkcji w nieskończonościach i ich własności	79.–80.	– określić, co to znaczy, że granicą funkcji w $+\infty$ lub $-\infty$ jest pewna liczba, $+\infty$ lub $-\infty$ (P) – sformułować i zastosować twierdzenie o granicach funkcji w nieskończonościach w prostych (P) i złożonych (PP) zadaniach
Obliczanie granic funkcji w punkcie i w nieskończonościach	81.–82.	– obliczyć granicę wielomianu w punkcie oraz w nieskończonościach (P) – stosować wzory skróconego mnożenia lub rozkład licznika i mianownika funkcji wymiernej na czynniki do obliczania granic (PP)
Pojęcie ciągłości funkcji	83.	– określić ciągłość funkcji w punkcie, w zbiorze i w dziedzinie (P) – rozpoznać po wykresie ciągłość funkcji (P) – zbadać ciągłość prostej (P) i bardziej skomplikowanej (PP) funkcji
Badanie ciągłości funkcji	84.	– zbadać ciągłość funkcji o prostym wzorze w określonym punkcie (P) – zbadać ciągłość funkcji określonej skomplikowanym wzorem (np. z wartością bezwzględną) w zbiorze \mathbf{R} (PP)
Własności funkcji ciągłych i ich zastosowanie	85.	– sformułować i zastosować własności funkcji ciągłych (PP) – wykorzystać własności funkcji ciągłych do wykazywania istnienia rozwiązania równań wielomianowych (PP)
Iloraz różnicowy funkcji i jego interpretacje	86.	– określić i obliczyć przyrost argumentu, przyrost wartości funkcji oraz iloraz różnicowy (P) – obliczyć współczynnik kierunkowy siecznej wykresu funkcji (PP) – znaleźć równanie siecznej wykresu funkcji (PP)
Pojęcie pochodnej funkcji w punkcie	87.	– określić różniczkowalność funkcji w punkcie (P) – obliczyć z definicji pochodną funkcji w punkcie (PP) – określić związek ciągłości funkcji z różniczkowalnością (P)
Interpretacja pochodnej funkcji w punkcie	88.	– określić geometryczną interpretację pochodnej funkcji w punkcie (P) – wyznaczyć kąt nachylenia do osi OX stycznej do wykresu funkcji w punkcie (PP) – znaleźć równanie stycznej do wykresu funkcji w danym punkcie (PP)
Pochodna jako funkcja – wzory na pochodną	89.	– określić funkcję pochodną (PP) – wyprowadzić wzór na pochodną funkcji (PP) – obliczyć pochodną funkcji na podstawie wzoru (P) – sformułować i zastosować twierdzenia o pochodnych sumy i różnicy (P) oraz iloczynu i ilorazu (PP) funkcji
Obliczanie pochodnych funkcji	90.–91.	– obliczyć pochodną wielomianu (P) – obliczyć pochodną iloczynu i ilorazu (PP) – obliczyć pochodną funkcji wymiernej (PP)

Temat lekcji – zagadnienie	Nr lekcji	Wymagania edukacyjne (P – wymagania podstawowe, PP – wymagania ponadpodstawowe) Uczeń potrafi:
Pochodna a monotonicz- ność funkcji – przykłady i zadania	92.–93.	– określić związek pochodnej z monotonicznością funkcji (P) – sformułować i udowodnić twierdzenie o związku monotoniczności funkcji ze znakiem jej pochodnej (PP) – badać monotoniczność funkcji za pomocą pochodnej (PP)
Pochodna a ekstremum funkcji – przykłady i zadania	94.–95.	– określić ekstremum lokalne funkcji (P) – sformułować i udowodnić warunek konieczny na istnienie ekstremum funkcji w punkcie (PP) – sformułować warunki wystarczające na ekstremum funkcji w punkcie (PP) – wyznaczyć ekstremum funkcji różniczkowalnej (PP)
Badanie monotoniczności i wyznaczanie ekstremum funkcji	96.–97.	– obliczyć pochodną funkcji na podstawie wzoru (P) – znaleźć miejsca zerowe pochodnej funkcji (P) – wyznaczyć przedziały monotoniczności i ekstremum funkcji wielomianowej (P) i wymiernej (PP) – badać funkcję i szkicować jej wykres
Najmniejsza i największa wartość funkcji w przedziale domkniętym	98.–99.	– rozróżnić pojęcia: maksimum lokalne a największa wartość funkcji oraz minimum lokalne a najmniejsza wartość funkcji (P) – określić najmniejszą i największą wartość funkcji w przedziale (P) – znaleźć najmniejszą i największą wartość funkcji w przedziale (PP)
Zastosowanie pochodnej do rozwiązywania zadań optymalizacyjnych	100. –101.	– zrozumieć sens zadania optymalizacyjnego (P) – ustalić niewiadome wielkości (P) – sformułować funkcję celu (P) – znaleźć ekstremum funkcji celu z wykorzystaniem danych warunków (PP) – sformułować odpowiedź (P)
Powtórzenie wiadomości o granicach i pochodnych funkcji	102. –103.	
Praca klasowa i jej omówienie	104. –105.	

Liczba godzin przeznaczonych na powtórzenie materiału do matury: 30.